

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลรังงาม
อำเภอเนินสง่า จังหวัดชัยภูมิ

คำนำ

การจัดทำประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังงาม เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยใช้เครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เพื่อป้องกันปัญหาจากการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในระบบราชการยุคปัจจุบันส่วนใหญ่ ซึ่งเกิดจากผลประโยชน์ขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม ในการดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือที่เรียกกันว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” จึงถือได้ว่าปัญหาการมีผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นการทุจริต คอร์รัปชันประเภทหนึ่งเพราะเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมายหรือจริยธรรม ด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่การงานไปแทรกแซงการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ จนทำให้เจ้าหน้าที่รัฐเกิดการละทิ้งคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ขาดความเป็นอิสระจนส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวมและทำให้ประโยชน์หลักของหน่วยงาน องค์กร สถาบันและสังคมหรือชุมชนต้องสูญเสียไปไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางการเงินและทรัพยากรต่าง ๆ คุณภาพการให้บริการความเป็นธรรมในสังคม รวมถึงความสูญเสียคุณค่าอื่น ๆ ของการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังงาม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนหน่วยงานภาครัฐให้บริหารภายใต้กรอบธรรมาภิบาล โดยมีการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งในการขับเคลื่อนธรรมาภิบาล เพื่อลดปัญหาการทุจริตภาครัฐ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ ฝึกระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ จึงได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริตในองค์กรขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบ และยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และยังเป็นการเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อสังคมส่วนรวม และประเทศชาติบ้านเมืองต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา	๑
ส่วนที่ ๒ การประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๓
๑. วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๓
๒. การประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๓
๓. องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการทุจริต	๔
๔. ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๕
๕. ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๖
ขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยง	๖
ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง	๗
ขั้นตอนที่ ๓ เมทริกส์ระดับความเสี่ยง	๙
ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง	๑๑
ขั้นตอนที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง/มาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	๑๓-๑๕

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๖๘๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยยุทธศาสตร์ ชาติด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อ ปรับเปลี่ยนภาครัฐที่หลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาด ที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจและแยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูงยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่ง ผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ ตลอดเวลา รวมทั้งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคี องค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เครือข่ายต่าง ๆ ชุมชนและประชาชนสอดส่องเฝ้าระวังให้ข้อมูลและร่วม ตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐตามความเหมาะสม พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้นในสังคม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมือ อาชีพ มีจิตบริการทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการทำงานร่วมกันภาคส่วนอื่นได้อย่าง เป็นรูปธรรม และสร้างจิตสำนึก ค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบทุก รูปแบบ

๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance and clean Thailand)” มีพันธกิจหลักเพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล ค่าเป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ ๓ คือ(ประเทศไทยมีค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (CP) สูงกว่าร้อยละ ๕๐ เพื่อให้ เป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดย ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคม ที่ไม่ทนต่อการทุจริตมุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการปรับสภาพสังคมให้เกิด ภาวะ “ที่ไม่ทนต่อการทุจริต” สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ มีจิตสำนึก สาธารณะ สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม และยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก เน้นการพัฒนากลไกกระบวนการด้านการป้องกันการทุจริตให้มีความ เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเพื่อลดโอกาสการทุจริตเสริมสร้างการปฏิบัติงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และ เอกชนให้มีธรรมาภิบาล

๑.๓ ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบที่กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงาน ของรัฐโดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการ ตรวจสอบ เฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบ

๑.๔ แผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้หัวหน้าส่วนราชการมีมาตรการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการดำเนินงาน เช่น การวางระบบการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบในด้านต่าง ๆ

๑.๕ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ โดยตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต การประเมินความเสี่ยงเพื่อการป้องกันการทุจริต ดังนี้

ข้อ ๐๓๔ การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบประจำปี

ข้อ ๐๓๕ การดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

และในเกณฑ์การประเมินมีเนื้อหาครอบคลุมหลายด้าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณธรรมความโปร่งใสและการทุจริตทั้งที่มีลักษณะการทุจริตทางตรงและการทุจริตทางอ้อมรวมถึงบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ลดโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ

๑.๖ สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้วางระบบการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการตามแผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมีการประเมินความเสี่ยงการทุจริตในด้าน ๓ ด้าน ดังนี้

ด้านที่ ๑ ประเมินความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต (เฉพาะหน่วยงานที่มีภารกิจให้บริการประชาชน อนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘)

ด้านที่ ๒ ประเมินความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

ด้านที่ ๓ ประเมินความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณ และการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลวังงามโดยคณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังงามได้ตระหนักถึงความสำคัญ และถือเป็นนโยบายในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งเป็นวาระของชาติและจังหวัดชัยภูมิในการที่จะกำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและประพฤติมิชอบในองค์กร จึงได้ดำเนินการจัดวางระบบการบริหารความเสี่ยงการทุจริตขึ้น เพื่อค้นหาประเมินความเสี่ยงการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบลและจัดวางมาตรการป้องกันในการตรวจสอบเฝ้าระวังเพื่อมิให้เกิดความเสียหายขึ้นในองค์กรได้

ส่วนที่ ๒ การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

๑. วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

มาตรการป้องกันการทุจริตสามารถช่วยลดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตในองค์กรได้ ดังนั้นการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต การออกแบบและการปฏิบัติงานตามมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมจะช่วยลดความเสี่ยงด้านการทุจริต ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กรถือเป็นการป้องกันการเกิดการทุจริตในองค์กร ทั้งนี้ การนำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรจะช่วยให้เป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่า การดำเนินการขององค์กรจะไม่มีทุจริตหรือในกรณีที่พบกับการทุจริตที่ไม่คาดคิดโอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่น หรือหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีให้นำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงมาใช้ เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่ใช่การเพิ่มภาระงานแต่อย่างใด

วัตถุประสงค์หลักของการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการระบบหรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต่อไป

การบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความแตกต่างจากการตรวจสอบภายในอย่างไร

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นการทำงานในลักษณะที่ทุกภาระงานต้องประเมินความเสี่ยงก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง และแทรกกิจกรรมการตอบโต้ความเสี่ยงไว้ก่อนเริ่มปฏิบัติงานหลักตามภาระ งานปกติของการรับรู้และยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้นำส่งงานให้) เป็นลักษณะ Pre-Decision ส่วนการตรวจสอบภายในจะเป็นลักษณะกำกับติดตามความเสี่ยงเป็นการสอบทาน เป็นลักษณะ Post-Decision

๒. กรอบประเมินความเสี่ยงการทุจริต

กรอบตามหลักการควบคุมภายในองค์กร (Control Environment) ตามมาตรฐาน (COSO ๒๐๑๓) (Committee of sponsoring Organizations ๒๐๑๓) ซึ่งมาตรฐาน COSO เป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับมาตั้งแต่เริ่มออกประกาศใช้เมื่อปี ๑๙๙๒ โดยที่ผ่านมามีการออกแนวทางด้านการควบคุมภายในเพิ่มเติมอีก ๓ ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อปี ๒๐๐๖ เป็นแนวทางด้านการทำรายงานทางการเงิน Internal Control over Financial Report – Guidance for Small Public Com[anise ครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๒๐๐๙ เป็นแนวทางด้านการกำกับติดตาม Guidance on Monitoring of Internal Control ครั้งที่ ๓ ในปี ๒๐๑๓ เป็นแนวทางเพิ่มเติมด้านการควบคุมภายใน Internal Control- Integrated Framework : Framework and Appendices การปรับปรุงในปี ๒๐๑๓ นี้ยังคงยึดกรอบแนวคิดเดิมของปี ๑๙๙๒ ที่กำหนดให้มีการควบคุมภายในแต่เพิ่มเติมในส่วนอื่นๆ ที่ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มเรื่องการสอดคล้องในภาพรวมของการกำกับดูแลกิจการ ดังนั้น การควบคุมภายใน จึงถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะตอบสนองต่อความคาดหวังของกิจการในการป้องกันเฝ้าระวังและตรวจสอบการทุจริตภายในองค์กร

สำหรับมาตรฐาน COSO ๒๐๑๓ ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ ๑ องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม

หลักการที่ ๒ คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล

หลักการที่ ๓ คณะกรรมการและฝ่ายบริหารมีอำนาจการสั่งการชัดเจน

หลักการที่ ๔ องค์กรจงใจ รักษาไว้ และจงใจพนักงาน

หลักการที่ ๕ องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๒ การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ ๖ กำหนดเป้าหมายชัดเจน

หลักการที่ ๗ ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม

หลักการที่ ๘ พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต

หลักการที่ ๙ ระบุประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

หลักการที่ ๑๐ ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

หลักการที่ ๑๑ พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม

หลักการที่ ๑๒ ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้

องค์ประกอบที่ ๔ สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

หลักการที่ ๑๓ องค์กรข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ

หลักการที่ ๑๔ มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้มีการควบคุมภายในดำเนินการ

ต่อไปได้

หลักการที่ ๑๕ มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก ในประเด็นที่อาจกระทบต่อการ

ควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๕ กิจกรรมกำกับติดตามและประเมินผล (I Monitoring Activities)

หลักการที่ ๑๖ ติดตามและประเมินผลควบคุมภายใน

หลักการที่ ๑๗ ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลาและ

เหมาะสม

ทั้งนี้ องค์ประกอบการควบคุมภายในแต่ละองค์ประกอบและหลักการจะต้อง Present & Function (มีอยู่จริงและนำไปปฏิบัติได้) อีกทั้งทำงานอย่างสอดคล้องและสัมพันธ์กัน จึงจะทำให้การควบคุมภายในมีประสิทธิผล

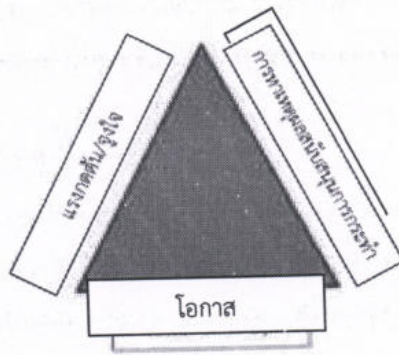
สำหรับแผนบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ จะเน้นตามมาตรฐาน COSO ๒๐๑๓ องค์ประกอบที่ ๒ หลักการที่ ๘ ในเรื่องการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เป็นหลัก

กรอบหรือภาระงานในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๔ กระบวนการ ดังนี้

๑. Corrective แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดสิ่งที่มีประวัตินอยู่แล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดซ้ำอีก
๒. Detective ฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบต้อง สอดส่องตั้งแต่แรก ตั้งข้อบ่งชี้บางเรื่องที่น่าสงสัยทำการลดระดับความเสี่ยงนั้นหรือให้ข้อมูลเบาแส้นั้นแก่ผู้บริหาร
๓. Preventive ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่นำไปสู่การสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดในส่วนที่พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้ว่าทำไปมีความเสี่ยงต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้ทำการทุจริตเข้ามาได้อีก
๔. Forecasting การพยากรณ์ประมาณการสิ่งที่จะเกิดขึ้นและป้องกันป้องปรามล่วงหน้า ในเรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากพยากรณ์ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต (Unknown Factor)

๓. องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการทุจริต

องค์ประกอบและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริต ประกอบด้วย Pressure/Incentive หรือแรงกดดันหรือแรงจูงใจ Opportunity หรือโอกาส ซึ่งเกิดช่องโหว่ของระบบต่าง ๆ คุณภาพการควบคุม กำกับควบคุมภายในขององค์กรมีจุดอ่อนและ Rationalization หรือการหาเหตุผลสนับสนุนการกระทำตามทฤษฎีสามเหลี่ยมการทุจริต (Fraud Triangle)

๔. ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ประเภทความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๕.๑ ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต (เฉพาะหน่วยงานที่มีภารกิจให้บริการประชาชนอนุมัติ หรืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘)

๕.๒ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๕.๓ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการ

ทรัพยากร ภาครัฐ

การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต

การใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

การใช้จ่ายงบประมาณ และการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

๕. ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)

ประเมินความเสี่ยงการทุจริต ด้าน

- ๑. ด้านความเสียหายการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต
- ๒. ด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่
- ๓. ด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหาร

จัดการทรัพยากรภาครัฐ

ชื่อกระบวนงาน / งาน

- ๑. กระบวนการตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน
- ๒. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
- ๓. งานควบคุมงานก่อสร้าง

ตารางที่ ๑ ตารางระบุความเสี่ยง (Know Factor และ Unknown Factor)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ประเภทความเสี่ยงการทุจริต	
		Know Factor	Unknown Factor
๑	กระบวนการตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน - เป็นความเสี่ยงเนื่องจากระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติงานเพิ่มเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจดจำไม่		✓
	รบถ่วนและตีความไม่ถูกต้อง - หน่วยงานผู้เบิกจัดทำฎีกา พร้อมเอกสารประกอบฎีกาไม่ถูกต้องตาม ระเบียบ หนังสือสั่งการและไม่เข้าใจในระบบ กระบวนงาน ผู้ตรวจสอบ ต้องส่งคืนเพื่อแก้ไขมากกว่า ๑ ครั้ง		
๒	การใช้รถยนต์ส่วนกลางของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว - ผู้รับผิดชอบในงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อกฎหมายไม่เพียงพอ เช่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้รถยนต์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ระเบียบพัสดุฯ เป็นต้น - เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบขาดการควบคุม การกำกับติดตามหรือ ตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการ		✓
๓	งานควบคุมงานก่อสร้าง - บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานก่อสร้างไม่เพียงพอต่อ ปริมาณงานรับผิดชอบ หลายโครงการในห้วงเดียวกันและปฏิบัติ หน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายหลายด้าน ทำให้การปฏิบัติงาน ล่าช้า - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านวิศวกรรม(ผู้มีใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เป็นผู้ลงนาม และตรวจสอบโครงการ และบุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีอยู่ จึงทำให้การ ควบคุม สั่งการไม่ครอบคลุมทั่วถึง - งบประมาณมีจำกัด		✓

Know Factor : ความเสี่ยงทั้งปัญหา/พฤติกรรมทั้งเคยรับรู้ที่เคยเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำ หรือมีประวัติอยู่แล้ว
Unknown Factor : ปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต ปัญหา/พฤติกรรม ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

ความหมายของสถานะความเสี่ยงตามสีไฟจราจร มีรายละเอียดดังนี้

สถานะสีเขียว : ความเสี่ยงระดับต่ำ

สถานะสีเหลือง : ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถให้ความรอบคอบระมัดระวังในระหว่างปฏิบัติงานตามปกติ ควบคุมดูแลได้

สถานะสีแดง : ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายคน หลายหน่วยงานภายในองค์กร มีหลายขั้นตอน จนยากต่อการควบคุม หรือไม่มีอำนาจควบคุมข้ามหน่วยงานตามหน้าที่ปกติ

สถานะสีแดง : ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก คนที่ไม่รู้จักไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้ อย่างใกล้ชิดหรืออย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงสถานะความเสี่ยง (แยกตามสีไฟจราจร)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑	กระบวนการตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน - เป็นความเสี่ยงเนื่องจาก ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเพิ่มเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานจดจำไม่ครบถ้วน และ ติความไม่ถูกต้อง		✓		
	- หน่วยงานผู้เบิกจัดทำฎีกาพร้อมเอกสารประกอบฎีกาไม่ถูกต้องตามระเบียบ หนังสือ สั่งการและไม่เข้าใจในระบบ กระบวนการ ผู้ตรวจสอบต้องส่งคืนเพื่อแก้ไขมากกว่า ๑ ครั้ง				
๓	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว - ผู้รับผิดชอบในงานยัง ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อกฎหมายไม่ เพียงพอ เช่น ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้รถยนต์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ระเบียบ พัสดุฯ เป็นต้น - เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบขาดการควบคุม การกำกับติดตาม หรือตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการ		✓		
๓	งานควบคุมงานก่อสร้าง - บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานก่อสร้างไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน รับผิดชอบ หลายโครงการในห้วงเดียวกันและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับ มอบหมายหลายด้าน ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านวิศวกรรม(ผู้มีใบอนุญาตเป็นผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เป็นผู้ลง นาม และตรวจสอบโครงการ และ บุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีอยู่ จึงทำให้ การควบคุมสั่งการไม่ ครอบคลุมทั่วถึง - งบประมาณมีจำกัด		✓		

ขั้นตอนที่ ๓ เมทริกซ์ระดับความเสี่ยง (หาค่าความเสี่ยงรวม) (Risk Level Matrix) ขั้นตอนที่ ๓ นำโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต ที่มีสถานะความเสี่ยงระดับสูงจนถึงความเสี่ยง ระดับสูงมาก ที่เป็น สีส้ม และสีแดง จากตารางที่ ๒ มาทำการหาค่าความเสี่ยงรวม ซึ่งได้จากระดับความ จำเป็นของการเฝ้าระวังที่มีค่า ๑ - ๓ คูณด้วยระดับความรุนแรงของ ผลกระทบที่มีค่า ๑ - ๓ เช่นกัน ค่า ๑ - ๓ โดยมีเกณฑ์ในการให้ค่า ดังนี้

ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนหลังที่สำคัญของกระบวนการนั้นๆ แสดงว่ากิจกรรม หรือ ขั้นตอนนั้น เป็น Must หมายถึงมีความจำเป็นสูงของการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริตที่ต้องทำการป้องกันไม่ดำเนินการไม่ได้ ค่าของ Must คือ ค่าที่อยู่ระดับ ๓ หรือ ๒

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็นกิจกรรม หรือขั้นตอนรองของกระบวนการนั้นๆ แสดงว่า กิจกรรมหรือขั้นตอนนั้น เป็น Should หมายถึงมีความจำเป็นต่ำในการเฝ้าระวังความเสี่ยง การทุจริตค่าของ Should หมายถึงมีความจำเป็น ต่ำในการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริต ค่าของ Should คือ ค่าที่อยู่ใน ระดับ ๑ เท่านั้น

เกณฑ์การพิจารณาระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง

ระดับ ๓ หมายถึง เป็นขั้นตอนหลักของกระบวนการและมีความเสี่ยงในการทุจริตสูง

ระดับ ๒ หมายถึง เป็นขั้นตอนหลักของกระบวนการ และมีความเสี่ยงในการทุจริตที่ไม่สูงมาก ระดับ ๑ หมายถึง เป็น ขั้นตอนรองของกระบวนการ

ระดับความรุนแรงของผลกระทบ มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Stakeholders รวมถึง หน่วยงานกำกับดูแล พันธมิตร ภาคีเครือข่าย ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับผลกระทบทางการเงิน รายได้ลด รายจ่าย เพิ่ม Financial ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ กลุ่มเป้าหมาย Customer/User ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process หรือ กระบวนการเรียนรู้ องค์ความรู้ Learning & Growth ค่าอยู่ที่ ๑ หรือ ๒

เกณฑ์การพิจารณาระดับความรุนแรงของผลกระทบ

ระดับ ๓ หมายถึง มีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ/ผู้มีส่วนได้เสีย/หน่วยงานกำกับดูแล ในระดับที่ รุนแรง

ระดับ ๒ หมายถึง มีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ/ผู้มีส่วนได้เสีย/หน่วยงานกำกับดูแล ในระดับไม่ รุนแรง

ระดับ ๑ หมายถึง มีผลกระทบต่อกระบวนการภายใน/การเรียนรู้/องค์ความรู้

ตารางที่ ๓ SCORING ทะเบียนข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความ จำเป็นของ การเฝ้าระวัง	ระดับความ รุนแรงของ ผลกระทบ	ค่าความจำเป็น x ความรุนแรง
๑	กระบวนการตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิก จ่ายเงิน	๒	๓	๔
	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นความเสี่ยงเนื่องจากระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเพิ่มเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานจดจำไม่ครบถ้วนและตีความไม่ถูกต้อง - หน่วยงานผู้เบิกจัดทำฎีกาพร้อมเอกสารประกอบฎีกา ไม่ ถูกต้องตามระเบียบหนังสือสั่งการและไม่เข้าใจในระบบ กระบวนการงานผู้ตรวจสอบต้องส่งคืนเพื่อแก้ไข มากกว่า ๑ ครั้ง 			
๒	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของทางราชการเพื่อประโยชน์ ส่วนตัว <ul style="list-style-type: none"> - ผู้รับผิดชอบในงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระเบียบ ข้อ กฎหมายไม่เพียงพอ เช่น ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ ใช้รถยนต์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ระเบียบพัสดุฯ เป็นต้น - เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบขาดการควบคุม การกำกับ ติดตาม หรือ ตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการ 	๒	๓	๔
๓	งานควบคุมงานก่อสร้าง <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานก่อสร้างไม่ เพียงพอต่อปริมาณงาน รับผิดชอบ หลายโครงการในห้วง เดียวกันและปฏิบัติหน้าที่ อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายหลาย ด้าน ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านวิศวกรรม(ผู้มี ใบอนุญาตเป็นผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เป็นผู้ลงนาม และตรวจสอบโครงการ และบุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณ งานที่มีอยู่จึงทำให้การควบคุมสั่งการไม่ครอบคลุมทั่วถึง - งบประมาณมีจำกัด 	๒	๓	๔

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk – Control Assessment)

การนำค่าความรุนแรงจากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุมการทุจริต ว่ามีการควบคุมการทุจริตในระดับใด เมื่อเทียบกับคุณภาพการจัดการ โดยเกณฑ์คุณภาพการจัดการ จะแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ

ดี : จัดการได้ทันที ทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยงไม่กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงานองค์กรไม่มีผลเสียหายทางการเงิน ไม่มีรายจ่ายเพิ่ม

พอใช้ : จัดการได้โดยส่วนใหญ่ มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบ ผลงานองค์กรแต่ยอมรับได้มีความเข้าใจ

อ่อน : จัดการไม่ได้ หรือได้เพียงส่วนน้อย การจัดการเพิ่มเกิดจากรายจ่าย มีผลกระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงานและยอมรับไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจ

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพ การจัดการ	ค่าประเมินการควบคุม ความเสี่ยงการทุจริต		
			ระดับ ต่ำ	ระดับ ปานกลาง	ระดับ สูง
๑	กระบวนการตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิก จ่ายเงิน - เป็นความเสี่ยงเนื่องจากระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง กับการ ปฏิบัติงานเพิ่มเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จดจำไม่ครบถ้วน และตีความไม่ถูกต้อง - หน่วยงานผู้เบิกจัดทำฎีกาพร้อมเอกสารประกอบฎีกาไม่ ถูกต้องตาม ระเบียบ หนังสือสั่งการและไม่เข้าใจในระบบ ผู้ ตรวจสอบต้องส่งคืนเพื่อแก้ไขมากกว่า ๑ ครั้ง	ดี		✓	
๒	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของทางราชการเพื่อประโยชน์ ส่วนตัว - ผู้รับผิดชอบในงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ระเบียบ ข้อ กฎหมายไม่เพียงพอ เช่น ระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้รถยนต์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นระเบียบพัสดุฯ เป็นต้น - เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบขาดการควบคุมการกำกับ ติดตาม หรือตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการ	ดี		✓	
๓	งานควบคุมงานก่อสร้าง - บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานก่อสร้างไม่ เพียงพอต่อ ปริมาณงานรับผิดชอบ หลายโครงการในห้วง เดียวกันและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย หลาย ด้าน ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านวิศวกรรม (ผู้มี ใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เป็นผู้ลงนาม และตรวจสอบโครงการ และบุคลากรไม่เพียงพอกับ ปริมาณ งานที่มีอยู่ จึงทำให้การควบคุมสั่งการไม่ครอบคลุมทั่วถึง - งบประมาณมีจำกัด	ดี		✓	

หมายเหตุ : นำค่าเฉลี่ยรวม (จำเป็น x ความรุนแรง) จากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุม
ความเสี่ยงการทุจริต โดยการวิเคราะห์จากคุณภาพการจัดการขององค์กรกับความเสี่ยงเรื่องที่ทำกา
ประเมิน (ดี/พอใช้/อ่อน) เพื่อประเมินว่าความเสี่ยงการทุจริตมีค่าความเสี่ยงอยู่ระดับใด จะได้นำไป
บริหารจัดการความเสี่ยงตามความรุนแรงของความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง

ให้เลือกเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงสุดจากการประเมินการควบคุมความเสี่ยง ในขั้นตอนที่ ๔ ที่อยู่ในช่องค่าความเสี่ยงระดับสูง มาทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตก่อนเป็นอันดับแรก

จากการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤตินี้ขอตั้งกล่าว พบว่า ค่าประเมินความเสี่ยงการทุจริต การตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนการเบิกจ่ายเงิน, ค่าประเมินความเสี่ยงการใช้รถยนต์ส่วนกลางของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว และค่าประเมินความเสี่ยงงานควบคุมงานก่อสร้าง อยู่ในระดับ ๔ หรืออยู่ในความเสี่ยงปานกลางและคาดว่าจะมีคุณภาพการจัดการอยู่ในระดับดี

ทั้งนี้สามารถติดตามเฝ้าระวังโครงการ/กิจกรรม ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการสร้างตะแกรงดักเพื่อเป็นการยืนยัน ผลการป้องกันหรือการแก้ไขปัญหาว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยมีมาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต ตามเอกสารแนบท้ายรายละเอียดการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤตินี้ขอขององค์การบริหารส่วนตำบลรังงาม อำเภอเนินสง่า จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๒ แผ่น

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤตินิชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังสาม อำเภอเนินสง่า จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	ประเด็น/ขั้นตอน/ กระบวนการ ดำเนินงาน	เหตุการณ์ความเสี่ยงที่ อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยงที่อาจมี ผลกระทบ/กระตุ้นให้เกิด การทุจริต	การควบคุม/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	ประเมินระดับความเสี่ยง				มาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	ตัวชี้วัด ผลสำเร็จ
					ต่ำ	ปาน กลาง	สูง	สูง มาก		
๑	กระบวนการ ตรวจสอบฎีกาทุก ประเภทก่อนอนุมัติ เบิกจ่ายเงิน	หน่วยงานผู้เบิกจัดทำฎีกา พร้อมเอกสารประกอบ ฎีกาไม่ถูกต้องตาม ระเบียบ หนังสือสั่งการ และไม่เข้าใจระบบ กระบวนการ ผู้ตรวจสอบ ต้องส่งคืนเพื่อแก้ไข มากกว่า ๑ ครั้ง	- เป็นความเสี่ยงเนื่องจาก ระเบียบ หนังสือสั่ง การที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพิ่มเป็น จำนวนมาก เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจดจำ ไม่ ครบถ้วนและตีความไม่ ถูกต้อง - หน่วยงานผู้เบิกจัดทำฎีกา พร้อมเอกสาร ประกอบฎีกา ไม่ถูกต้องตามระเบียบ หนังสือสั่ง การและไม่เข้าใจ ใน ระบบ กระบวนการ ผู้ ตรวจสอบต้องส่งคืนเพื่อ แก้ไข มากกว่า ๑ ครั้ง	ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่า ด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑		✓			๑. จัดทำกระบวนการตรวจสอบฎีกาทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิก จ่ายเงิน ๒. ส่งเสริมบุคลากรทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงินเข้ารับการอบรม เพื่อให้เข้าใจระเบียบ ข้อ กฎหมาย เรื่องกระบวนการตรวจสอบฎีกา ทุกประเภทก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน และระเบียบข้อกฎหมายอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้องอยู่เสมอเพื่อการปฏิบัติงานถูกต้องโปร่งใส ๓. เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่บุคลากรในองค์กรโดยฝึกรบธรรม และเผยแพร่กิจกรรมด้านการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม เพื่อปลูก จิตสำนึก ๔. หากพบว่ามีกรณีทำความผิดองค์กรจะต้องดำเนินการทางวินัย ละเมิดอาญา อย่างเคร่งครัด	ไม่ปรากฏ เรื่อง ร้องเรียน การทุจริต
๒	การใช้รถยนต์ ส่วนกลางของทาง ราชการเพื่อ ประโยชน์ ส่วนตัว	นำรถยนต์ของ อบต. ไปใช้ ในกิจกรรมของตนเอง นอกเหนือจากงานของ อบต. บ่อยครั้ง	ผู้บังคับบัญชาขาดการ ควบคุม ดูแลอย่างใกล้ชิด และไว้วางใจ ผู้ได้บังคับบัญชามากเกินไป	ระเบียบฯว่าด้วยการใช้และรักษา รถยนต์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไข เพิ่มเติม		✓			ผู้บังคับบัญชามีการควบคุม และติดตามการทำงานอย่างใกล้ชิดและ กำกับผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด	ไม่ปรากฏ เรื่อง ร้องเรียน การทุจริต

ลำดับ	ประเด็น/ขั้นตอน/ กระบวนการ ดำเนินงาน	เหตุการณ์ความเสี่ยงที่ อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบ/ กระตุ้นให้เกิดการทุจริต	การควบคุม/ระเบียบที่ เกี่ยวข้อง	ประเมินระดับความเสี่ยง				มาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	ตัวชี้วัด ผลสำเร็จ
					ต่ำ	ปาน กลาง	สูง	สูง มาก		
๓	งานควบคุมการ ก่อสร้าง	เนื่องจากระเบียบ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องในการควบคุม การก่อสร้าง ให้มีการ วางแผนดำเนินงานด้าน ความรอบคอบเป็นระบบ	- บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ใน การควบคุมงานก่อสร้าง ไม่ เพียงพอต่อปริมาณงาน รับผิดชอบ หลาย โครงการใน ห้วงเดียวกันและปฏิบัติหน้าที่ อื่นๆ ตามที่ได้รับ มอบหมาย หลายด้าน ทำให้การ ปฏิบัติงานล่าช้า - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านวิศวกรรม(ผู้ มีใบอนุญาตเป็นผู้ ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรม เป็นผู้ลง นาม และ ตรวจสอบโครงการ และบุคลากรไม่เพียงพอ กับ ปริมาณงานที่มีอยู่ จึงทำให้การ ควบคุมสั่งการไม่ ครบคลุม ทั่วถึง - งบประมาณมีจำกัด	พระราชบัญญัติควบคุม อาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง		✓			๑. กำชับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงาน ให้มีความสำคัญ กับ การหน้าที่ ควบคุมการก่อสร้าง ให้มีการวางแผน ดำเนินงานด้านความรอบคอบ เป็น ระบบ ๒. จัดหาบุคลากรให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน ๓. ปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างอย่าง ต่อเนื่อง 4.ขอความ อนุเคราะห์ผู้มีความรู้ด้านวิศวกรรม ลง นาม/ตรวจสอบจากหน่วยงาน อื่นๆ ๔. ใช้งบประมาณกับโครงการฯ ที่มีความจำเป็น เร่งด่วน	ไม่ปรากฏ เรื่อง ร้องเรียน การทุจริต

